

III Seminari sobre Prostitució

Barcelona 19 i 20 de maig 06

Segona sessió -tarda divendres 19-

Legislació actual i la seva aplicació

Ponència d Ana Rubio Castro

Introducció

El feminisme vol l **abolició** de la prostitució ja que defensa un model de societat en el que les dones no estiguin subordinades als homes. Tanmateix, es requereix un abordatge complex i global de la problemàtica de la prostitució per tal d adoptar i articular noves estratègies. S ha de saber explicar a la societat les raons per les què es lluita pel abolicionisme.

Els països europeus necessiten la immigració (això si, per cobrir feines de temps limitat i subjectes a certes condicions). No obstant, les emigrades (i els emigrants), una vegada arriben, es topen amb els murs, en moltes ocasions insalvables, de les lleis d'estrangeria. Un obstacle que, en el cas de la dona, es tradueix en una reducció dràstica de les possibilitats a nivell socio-laboral.

Per l'altre, la globalització econòmica, si bé ha possibilitat un augment de la mobilitat i l'accessibilitat de les dones, ha redimensionat la problemàtica de la prostitució afavorint el canvi en les estructures d'exploració, la manera de gestar beneficis i l'augment de la preeminència del tràfic i el negoci de les grans màfies. Les dones esdevenen les principals víctimes de les lleis d'estrangeria ja que una vegada arriben i s'estableixen no solen trobar sortides i són preses fàcils per a les màfies organitzades (si no és que ja han vingut amb les xarxes de tràfic de persones).

Per últim, la prostitució és un problema col·lectiu. No afecta únicament a les prostitutes (majoritàriament dones) i als clients (majoritàriament homes) sinó que aquesta està interrelacionada amb els costums, els valors i les pautes culturals de les diferents comunitats. Per tant, és necessari preguntar-se quin és el rostre de la prostitució i comprovar com la majoria son rostres de dones de pas, dones emigrades (algunes amb titulacions no convalidables).

És impossible defensar un contracte de treball per a les prostitutes

Si bé s han de reconèixer els drets a qualsevol persona, realitzi la feina que realitzi, no es pot donar cobertura legal a la prostitució. No es tracta de restringir els drets

personals, cadascú pot fer amb el seu cos el que vulgui, sinó de no legalitzar o regularitzar una situació que, en la majoria dels casos, no és desitjada i degrada a les dones que la practiquen.

No es pot reconèixer la prostitució com una feina ni defensar la creació de un codi de drets que en regulin el seu exercici. El treball és la venda de mà d'obra i mai l'ús d'un cos ja que, en aquest cas, no es podrien establir mai els límits (fins a on es pot arribar?, a quina edat?, quan temps?, en quines condicions?, etc...).

Reconèixer els seus drets de les prostitutes com a ciutadanes

S'ha de reconèixer els drets de totes les persones, incloses les prostitutes, com a ciutadanes de primera. Les prostitutes haurien de tenir accés a tots els drets civils i socials i s'ha de lluitar per què tinguin més possibilitats de feina. Ara bé, no se'ls pot fer creure que la seva integració al país d'acollida vindrà amb què se'ls reconegui que es prostitueixen.

La prostitució no és ni pot ser mai un treball regularitzat. Ni a nivell d'empresa ni per compte propi, encara pitjor, ja que haurien d'assumir la seguretat social, les baixes, etc., cosa que permetria als empresaris seguir controlant els beneficis sense preocupacions socials.

Des del punt de vista jurídic també s'ha de tenir en compte l'impacte a la població d'una llei que reconeix la subordinació sexual d'un tipus de dones.

A més, no es poden tirar endavant lleis sota la bandera de les víctimes. És important protegir i trobar solucions però no possibilitar un marc legal que formalitzi el victimisme, com s'ha produït tantes vegades amb la bandera del terrorisme.

Aplicar la llei actual en contra del proxenetisme

La legalització de la prostitució interessa, sobretot, a proxenetes i empresaris (així com als governs liberals davant la possibilitat de cobrar més impostos) però mai a les dones i, menys encara a les emigrades, que s'hi han vist abocades.

La prostitució aparentment lliure dels clubs no es pot controlar. Les dones estan tancades, completament desarrelades del mitjà, i en alguns casos les canvien de lloc cada 21 dies. ¿Us imagineu- va comentar Rubio- anar als locals demanant que compleixin la llei d'Igualtat? .

Abans de parlar de regularització de la prostitució s ha de fer complir la llei actual en contra del proxenetisme i el negoci. De la mateixa manera que es persegueix el tràfic de drogues o el d'armes, s ha de perseguir el tràfic de persones i l'explotació sexual.

Com a dones ens hem de preguntar el perquè de la ineficàcia policial, com fins fa poc passava amb la persecució dels maltractaments, així com la manca de consciència social que existeix al respecte. Hem de reconèixer i lluitar contra això, s ha de denunciar o demanar la persecució dels prostituidors.

Per últim, resulta significatiu el cas d'Escòcia que davant la possibilitat de legalitzar la prostitució va encarregar un estudi a la Universitat de Londres. Aquest va demostrar que lluny d'assolir els objectius proposats la regularització augmentava la prostitució infantil així com la clandestina.

Contrarestar opinions conservadores i neoliberal més modernes

Si bé s ha de rebutjar la postura hipòcrita i conservadora de la cúpula de l'Església i altres sectors conservadors de la societat que condemnen la prostitució i culpabilitzen a les prostitutes no s ha de caure en els estereotips i les distorsions de la perspectiva neoliberal.

Des d'aquesta ideologia *la prostitució és condemnable però com que sempre existirà, és un mal necessari i s ha de regular*. Una postura que, sota un criteri merament de mercat, divideix les dones en bones i dolentes. La dona de casa, esposa i mare dels fills i la prostituta que fa el que mai faria l'esposa.

El neoliberalisme pretén neutralitzar el que hem aconseguit les dones, i retornar-nos al nostre lloc. El debat sobre la prostitució no es pot descontextualitzar. No es pot donar únicament la paraula a les prostitutes, el debat sobre la prostitució és un debat que afecta a totes les dones.

Com es possible que en ple segle XXI es pretengui seguir mantenint a les dones en una situació de subordinació, posant tot tipus d'entrebancs per reconèixer-les com a subjectes de poder i autoritat.

La legalització ha afavorit el negoci de la prostitució

En els països on s ha legalitzat la prostitució (Holanda, Suïssa o Alemanya) l'únic que s ha aconseguit és potenciar el negoci, aïllar a la majoria d'elles en un gueto, dividir-les en varies classes - condemnant a les emigrades a la marginació- i

augmentar la prostitució infantil. A més, no existeix un control de la situació. Se sap que les mantenen aïllades, tancades i canviades de lloc cada cert temps. Però ningú sap on són els límits de la seva feina, ni de la seva dedicació, ni del tipus de coses que es veuen obligades a fer.

Per què quan les dones estén trencant tabús sexuals es defensa la prostitució?. Els mitjans de comunicació donen la paraula a 3 o 4 prostitutes que es consideren treballadores sexuals amb èxit. S'afavoreix, d'aquesta manera, una visió idealitzada de la prostitució al mateix temps que es reproduceix una bona imatge dels clients, que sembla que cada vegada són més normals, o sigui més joves, i amb més poder adquisitiu. Tan és així que ningú s'atreveix a refusar el seu consum. Es cultiva l'enveja de la seva possibilitat de comprar plaer i es reforça la imatge que amb diners es pot aconseguir tot (en primer lloc les dones).

Paradoxalment, en la mesura en què s'incrementa la llibertat per les dones decreix la seva imatge de vulnerabilitat i dependència, que tant agrada a molts homes. És per això que augmenta la prostitució infantil, i la de dones joves i exòtiques. Joves i nenes que mai podrien dir que no, i que actualment substitueixen l'antiga imatge sensual i passional d'andaluses i gitanes. Es cultiva un imaginari masculí que únicament pot sentir plaer amb la cossificació de la dona.

Rebuig social dels clients i persecució dels explotadors

El patriarcat s'adapta als nous temps i vol normalitzar, com a naturals, una sèrie de pràctiques que tenen com a objectiu reproduir la imatge de superioritat de l'home.

La lluita contra la prostitució ha de seguir un procés semblant a la lluita contra el maltractament, amb lleis que se apliquin, suport integral a les víctimes (en aquest cas, a les prostitutes), denúncia i rebuig social del maltractador (en aquest cas els clients) i persecució dels veritables beneficiaris del negoci (proxenetes i els anomenats empresaris de l'oci).

Al parlar de prostitució estem parlant d'un milió i mig de contactes diaris. Com és possible que creixi tant la demanda?. La realitat és que la prostitució és un negoci mundial de molts milions de dòlars que s'està potenciant.

Taula Rodona Legalització o Abolició .

Situar el debat en les noves migracions: Irene Yamba.

En l'anàlisi del fenomen de la immigració s'ha d'articular una perspectiva de gènere. S'ha de detectar i reconèixer les necessitats de les dones per tal de desplegar el mateix que s'està desenvolupant amb els maltractaments (cases d'acollida, suport legal, formació...) a fi que les dones prostitutes emigrants puguin optar a altres tipus de treball.

Segons Irene Yamba, de l'Associació guineana **E waso Ipola**, ens hem de preguntar per què venen?. En els seus països d'origen es creu que venir a Europa és la panacea. Les famílies que envien als seus fills i filles joves són l'enveja de la comunitat, han pogut realitzar un somni. Les expectatives, doncs, són moltes i els emigrants, particularment les dones, es senten obligats/ades a no defraudar.

És veritat que, moltes vegades, abans que un noi abandoni la seva comunitat, o una dona es dediqui a la prostitució hi ha tot un negoci d'intermediaris que s'hauria de perseguir... A vegades els traficants de vides humanes donen diners a les famílies per que es facin una casa, i després recuperen els diners amb escreix.

Però les dones quan arriben als països europeus es troben amb una dura realitat que les empeny, en moltes ocasions, a la prostitució. Han d'enviar diners a les seves comunitats, en ocasions mantenir famílies, i no troben alternatives laborals. D'altra banda arrossegueu una gran culpabilitat, ja que mai s'atrevirien a dir a les seves famílies el que fan.

La precarietat amb la que treballen les associacions de suport a les emigrades fa difícil ajudar a les dones que volen sortir de la prostitució. Des d'una perspectiva de gènere s'ha de reconèixer la realitat que ens envolta i demanar més mitjans.

La Llei d'Estrangeria no ajuda gens a la integració social de les dones emigrades. És veritat que preveu la regularització d'un emigrant que deixi la prostitució, denunciant als proxenetes o màfies que la controlen (papers a canvi de denúncia), però aquesta no és una alternativa real ja que deixa a les dones i les seves famílies en una situació d'indefensió. A més, aquest oferiment, no sol anar acompanyat d'altres mesures de suport i acompanyament. En aquesta situació, malauradament, la por sempre serà superior a les garanties socials de seguretat i reinserció.

Les prostitutes voldrien sortir de la prostitució

A.C., una dona que prové dels països de l'est, explica la seva colpidora història, el seu drama personal. Estan embarassada decideix, amb el seu marit, trobar un futur millor a Madrid. Havia estudiat idiomes (fins a 4 en parla) i tenia el somni de trobar feina de traductora. Però ben aviat tot es va tòrcer. El marit no trobava feina i va començar a pressionar-la per tal que es prostituís cosa que aconseguí després d uns quants dies, mesos i després d unes quantes pallisses (una de les quals va fer que perdés el fill i passés un bon temps a la UCI d un hospital).

Durant tres anys va estar, gairebé despallada fos estiu o hivern, totes les tardes i nits (fins a 14 hores) a la Casa de Campo de Madrid. Completament aïllada i controlada per la màfia del seu país no podia sortir de la prostitució, ni tan sols s atrevia a parlar fins que un dia s escapà. Una telefonada des del seu país i l amenaça que, des de llavors pesa sobre ella, de matar a la seva família si denuncia qualsevol cosa impedeix que faci cap moviment malgrat conèixer perfectament qui son els que controlen el negoci de la prostitució en Espanya.

Actualment és medidora i portaveu d ACRAM (Reinserció i Atenció de la Dona Prostituida). Treballen per la reinserció de dones que deixen la prostitució, fent acompanyament, cursets de formació, concedint beques d estudis i si tenen permís de treball, les ajuden a trobar feina. També van amb unitats mòbils als llocs de prostitució, s atenen dones, i si es pot s ofereixen sortides. A les unitats mòbils que hi ha a Madrid, i altres llocs d Espanya, hi ha un grup de tècnics, mediadors lingüístics i sanitaris. A l associació han fet estudis i ha comprovat que las prostitutes dones són més del 80 %, un 19 % son transsexuals i homosexuals, i un 1 % homes. Per tant, el 99 % són usuaris homes.

A.C assegura que mai han conegut a cap dona emigrant que volgués la legalització ja que no volen portar cap paperet que digui que són treballadores del sexe. I, per tant, tenen com a objectiu principal l abolició.

El punt de vista psicològic i mèdic

Consuelo Barea, metgessa i psico-terapeuta, va demostrar que des del punt de vista psicològic i mèdic la prostitució també es refutable. No es pot parlar de prostitució sinó de violència de gènere.

Des del punt de vista sanitari, no es pot parlar de feina sexual, si no de violència de gènere. Les dones prostitutes pateixen tots els símptomes de l'estrès pos-traumàtic, (com el que pateixen les persones després d'una guerra). Segons les estadístiques, la majoria de les prostitutes pateixen malalties de transmissió sexual, infeccions venèries, sida, etc. Per a comprendre les conseqüències quotidianes d'aquesta dedicació es pot comparar amb el que seria viure contínuament en una situació d'amenaça, d'aïllament, d'humiliació. No es pot legalitzar el terror o la tortura, ni es pot permetre la continuïtat del mal, un cop se'ls reconeix.

Si mirem les estadístiques comprovem com el grup de les prostitutes tenen un índex de violència semblants a les dones que han patit les conseqüències de les guerres; són colpejades en un 82%, violades en un 62%, un 40% pateixen infeccions o sida i un grup nombrós han sigut tractades per desprendiments de retina, pèrdua d'audició, etc. S'ha estudiat a col·lectius de prostitutes i s'ha comprovat que pateixen el síndrome de Estocolm, i que la majoria per continuar la feina són addictes a les drogues dures com la cocaïna.

Les conseqüències de la comercialització dels cossos de les dones es nefast per totes les dones. A Alemanya hi ha anuncis de prostitució que denigra a totes les dones, que es poden comprar de moltes maneres. Cal explicar que a Alemanya ja hi ha advocades especialitzades en defensar a les dones que han perdut el subsidi d'atur per negar-se a treballar en locals de prostitució. Sembla que els negocis de prostitució estan classificats com a negocis d'oci, i no fan diferenciació.

El complex món de les fantasies sexuals

Laura Vaccareza, doctora en psiquiatria i psicoterapeuta, diu que des del punt de vista del psicoanàlisi la prostitució també és refutable. Només s'ha de consultar la definició de prostituta del diccionari de Maria Moliner, i es pot començar a veure clar: Prostituta es la mujer que hace profesión de entregar su cuerpo por dinero al apetito de los hombres.

En les fantasies dels homes (i també de les dones cal reconèixer-ho) hi apareix la possibilitat de fer alguna cosa especial amb les dones. Molts homes volen portar aquestes fantasies a la pràctica amb les prostitutes, i ho proven... Alguns repetirien pel morbo; altres no ho tornarien a provar.

La pregunta és obligada. Què es vol legalitzar, els desigs, les fantasies, la professió de donar el teu cos a canvi de diners?...

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.